

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **Vinařství Mutěnice, s. r. o.**, se sídlem Údolní 1174, Mutěnice, zastoupená Mgr. Danielem Hrbáčem, advokátem se sídlem Jaselská 197/14, Brno, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Květná 504/15, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2020, čj. SZPI/BE789-51/2019, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2022, čj. 29 A 59/2020-73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“), byla žalobkyně uznána vinnou, že:

- porušila povinnost stanovenou v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům [dále jen „nařízení (EU) č. 1169/2011“], neboť uváděla na trh vína, u kterých byla na obalu určeném spotřebiteli uvedena zavádějící informace o místu provenience, čímž žalobkyně naplnila skutkovou podstatu přestupku uvedeného v § 39 odst. 2 písm. bb) zákona č. 321/2004, o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství;

- porušila povinnost stanovenou v § 27 odst. 4 písm. b) bodu 2 zákona o vinohradnictví a vinařství tím, že uváděla do oběhu (formou skladování za účelem prodeje) vína, která byla neznámého původu, čímž žalobkyně naplnila skutkovou podstatu přestupku uvedeného v § 39 odst. 2 písm. s) zákona o vinohradnictví a vinařství;
- v období od 3. 9. 2018 do 12. 9. 2018 porušila povinnost stanovenou v § 27 odst. 4 písm. a) bodu 4 zákona o vinohradnictví a vinařství, neboť uváděla do oběhu víno, které nevyhovělo ve znaku bezcukerný extrakt, čímž žalobkyně naplnila skutkovou podstatu přestupku v § 39 odst. 2 písm. s) zákona o vinohradnictví a vinařství;
- dne 5. 3. 2019 porušila povinnost stanovenou v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, neboť uvedla na trh vína, u kterých byla na obalu určeném spotřebiteli uvedena zavádějící informace o místu provenience, čímž žalobkyně naplnila skutkovou podstatu přestupku v § 39 odst. 2 písm. bb) zákona o vinohradnictví a vinařství.

Za tyto přestupky byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 3 750 000 Kč, povinnost k úhradě nákladů laboratorních rozborů ve výši 82 290 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím žalovaného.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem ji zamítl. Krajský soud se zabýval naplněním podmínek liberace ve vztahu k přestupkům spočívajícím v uvedení zavádějící informace o místu provenience, samostatnou odpovědností žalobkyně za spáchání přestupků a škodlivostí přestupků, posouzením skutkového stavu ohledně obsahu bezcukerného extraktu a výši a přiměřenosti uložené pokuty. Protože kasační námitky směřují pouze proti závěrům ohledně zjišťování hodnot obsahu bezcukerného extraktu, shrnuje Nejvyšší správní soud podrobněji toliko závěry krajského soudu týkající se této otázky. Krajský soud poukázal na to, že výrobce vína Rulandské bílé (Vinařství NEOKLAS Šardice a.s.) předložil společně se žádostí o zařazení tohoto vína inspektorátu protokol o zkoušce o analytickém rozboru vína č. 59/2018 provedený laboratoří LIPERA s. r. o. dne 18. 1. 2018, z něž vyplývá zjištěný obsah bezcukerného extraktu 23,7 g/l (rozšířená nejistota +/- 0,36 g/l). Inspektorát provedl dne 9. 10. 2018 odběr vzorku tohoto vína. Z následného rozboru tohoto vzorku provedeného zkušební laboratoří inspektorátu bylo zjištěno množství bezcukerného extraktu 20,6 g/l (rozšířená nejistota +/- 0,50 g/l). Rozdíl mezi obsahem bezcukerného extraktu zjištěným při zařazení a při kontrole po uvedení tohoto vína do oběhu tedy činil 3,1 g/l. Při zohlednění odchylky stanovené vyhláškou se výsledný rozdíl naměřených hodnot při jejím započtení rovná -0,6 g/l. Krajský soud ve shodě s žalovaným vyložil § 10 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 88/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství (dále jen „vyhláška č. 88/2017 Sb.“), tak že přípustná odchylka již zahrnuje rozšířenou nejistotu, nebylo proto na místě ji započítávat na rozdíl od předchozí úpravy (vyhlášky č. 323/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství), která stanovovala možnou odchylku +/- 1,5 g/l, ale právě rozšířenou nejistotu nezahrnovala.

[3] Krajský soud neshledal důvod ke zpracování revizního posudku, neboť žalovaný porovnal výsledky vlastního laboratorního rozboru s rozbohem předloženým výrobcem vína při jeho zařazení a shledal v něm zákonem zakázané odchylky. Tento zjištěný rozdíl nemůže sám o sobě vést k úvaze o nutnosti nového (revizního) zkoumání.

pokračování

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[5] Zpochybnila pouze závěry týkající se interpretace laboratorních rozborů vína. Krajský soud rozhodl na základě naměřených hodnot bezcukerného extraktu představovaných jednou konkrétní hodnotou. Stěžovatelka ovšem poukazuje na skutečnost, že ani Test Lipera a ani Test SZPI nenaměřily jednu konkrétní hodnotu bezcukerného extraktu, nýbrž interval hodnot, ve kterém se skutečná hodnota pohybuje s pravděpodobností 95 % a použitá jedna hodnota v rozsudku je pouze aritmetickým středem tohoto intervalu. Stěžovatelka tvrdí, že použití aritmetických průměrů hodnot nevede ke zjištění objektivní pravdy v souladu s vyhláškou č. 88/2017 Sb. To nejbližší objektivní pravdě, co je možné touto metodou měření bezcukerného extraktu zjistit, je interval hodnot.

[6] Ve vyjádření ke kasační stížnosti se žalovaný ztotožňuje s krajským soudem v tom, že vycházel z naměřených konkrétních hodnot bezcukerného extraktu obsažených v protokolech o zkoušce. V protokolu z laboratoře SZPI je uvedena konkrétní hodnota 20,6 g/l, zatímco v protokolu z laboratoře Lipera je uvedena hodnota 23,7 g/l. Z toho vyplývá, že obě laboratoře vyjadřují konkrétní číselné hodnoty a nikoli rozsah hodnot.

[7] Žalovaný tvrdí, že stěžovatelka nesprávně interpretuje ustanovení § 10 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 88/2017 Sb. Toto ustanovení stanoví přípustné odchylky od výsledků rozboru, včetně rozšířené nejistoty stanovení, a to ve výši $\pm 2,5$ g/l. Žalovaný argumentuje, že rozšířená nejistota je již zahrnuta v této zákonné odchylce a není tedy třeba ji zvlášť zohledňovat. Žalovaný dále upozorňuje, že předchozí vyhláška č. 323/2004 Sb. předpokládala zvláštní zohlednění chyby metody, čímž se odlišuje od současné vyhlášky č. 88/2017 Sb. Dle žalovaného námitka stěžovatelky vychází z předchozí právní úpravy a požaduje dvojí aplikaci rozšířené nejistoty, což přesahuje rámec zákona.

[8] Žalovaný uvádí, že postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a dostatečně zjistil skutkový stav věci. Proto považuje námitku ohledně přípustné odchylky laboratorních rozborů za nedůvodnou.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je nedůvodná.

[10] Dle § 39 odst. 2 písm. s) zákona o vinohradnictví a vinařství *se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako výrobce, příjemce nebo jako osoba uvádějící produkt do oběhu dopustí přestupku tím, že uvede do oběhu produkt v rozporu s § 27 odst. 3, odst. 4 písm. a) body 1 až 5, písm. b) body 1 až 4, nebo odst. 6.*

[11] Dle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 4 zákona o vinohradnictví a vinařství *je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož neodpovídají hodnoty skutečného obsahu alkoholu, nebo celkového obsahu alkoholu, nebo hodnoty obsahu bezcukerného extraktu hodnotám zjištěným při jeho zatřídění, s přihlédnutím k odchylkám stanoveným prováděcím právním předpisem.*

[12] Dle § 10 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 88/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství *musí hodnoty skutečného obsahu alkoholu, celkového*

obsahu alkoholu a obsahu bezcukerného extraktu u vína uváděného do oběhu odpovídat hodnotám zjištěným při zatřídění vína vyrobeného z vinných hroznů vypěstovaných na území České republiky. Přípustná je odchylka, která zahrnuje rozšířené nejistoty stanovení pro použité metody rozboru u obsahu bezcukerného extraktu $\pm 2,5$ g na litr.

[13] Stěžovatelka trvá na tom, že ani Test Lipera a ani Test SZPI nenaměřily jednu konkrétní hodnotu bezcukerného extraktu, nýbrž interval hodnot. Testem Lipera tak podle stěžovatelky nebylo naměřeno množství bezcukerného extraktu 23,7 g/l, nýbrž s ohledem na rozšířenou nejistotu $\pm 0,36$ g/l, byl naměřen interval hodnot od 23,34 g/l do 24,06 g/l. Testem SZPI stejně tak nebylo naměřeno množství bezcukerného extraktu 20,6 g/l, nýbrž s ohledem na rozšířenou nejistotu $\pm 0,50$ g/l, byl naměřen interval hodnot od 20,1 g/l do 21,1 g/l. Hodnota použitá v rozsudku krajského soudu je podle stěžovatelky pouze aritmetickým středem uvedených intervalů.

[14] Východisko stěžovatelky, že byl použit aritmetický průměr naměřených hodnot místo skutečného výsledku, je však nesprávné. Výsledkem měření uvedeným v obou protokolech byla vždy konkrétní naměřená hodnota. Nejde tedy o žádný výpočet, který by navazoval na několik měření v řadě. Při měření se totiž nejistota běžně používá jako parametr, který vyjadřuje rozsah hodnot, které je možné racionálně přiřadit k měřené veličině. Tento parametr je důležitý například pro mezilaboratorní srovnávání výsledků měření téhož vzorku. V dané konkrétní věci obě měření použila tzv rozšířenou nejistotu. Ta je v poznámkách pod čarou uvedených v obou protokolech vysvětlena tak, že je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$. Při použití parametru rozšířené nejistoty $k=2$ podle tohoto vysvětlení dochází ke stanovení statisticky významného rozpětí, které může hodnota měření nabýt. Samotná hodnota rozšířené nejistoty pak stanoví interval hodnot, ve kterých se s 95% pravděpodobností skutečná hodnota nachází. Jde tak o parametr spojený s konkrétní metodou měření, který je ovlivňován různými faktory, v zásadě vyjadřuje do určité míry omezené (teoretické i praktické) možnosti procesu měření. Nejvyšší správní soud tedy souhlasí s žalovaným, že *nejistota v tomto případě poskytuje toliko informaci o kvalitě výsledku měření a není relevantní pro další aplikaci při posouzení shody, neboť je již zahrnuta v zákonné odchylce (tj. v hodnotě $\pm 2,5$ g/l).* Jinými slovy do tohoto výpočtu již vstupovat nemá. Nutno dodat, že závěr, že přípustná odchylka stanovená vyhláškou č. 88/2017 Sb. zahrnuje rozšířené nejistoty stanovené pro použité metody rozboru stěžovatelka v kasační stížnosti nerozporuje. Touto otázkou se proto Nejvyšší správní soud dále blíže nezabývá.

[15] Lze uzavřít, že správní orgány správně vycházely z toho, že provedenými laboratorními rozborů byly zjištěny konkrétní hodnoty obsahu bezcukerného extraktu, a nikoli intervaly hodnot, ve kterých se skutečná hodnota pohybuje jen s určitou pravděpodobností, jak tvrdila v kasační stížnosti stěžovatelka.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[17] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. listopadu 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu